

Even op de tandjes bijten....

door drs. Claudia Verhoeff

Anderhalf oog kijkt me slaperig aan. Anderhalf oog vanuit een smoezelig wit kattenlijfje. Ik kriebel de kat voorzichtig tussen de oren en het ene oog sluit zich maar het halve oog staart glazig vooruit. Er klinkt een zacht gespin. Ondertussen kijk ik ook even naar de andere patiëntjes maar mijn eigen ogen worden steeds weer naar dat anderhalve oog getrokken.

Ik lees dat ze **Puma** heet. Ze is aangere- den en door de dierenambulance naar de praktijk gebracht. Ze heeft kopletsel; er zijn diverse breuken. Daarnaast heeft ze ook "hersenudding" zoals we dat op onze praktijk heel oneerbiedig noemen. Daarmee bedoelen we dat een dier trauma heeft van de hersenen, veroorzaakt door kneuzingen en bloedingen. Dit was bij Puma te merken door dwangmatig rond- jes lopen en dringen: met de kop tegen de muur blijven staan. Haar onderkaak is in het midden gebroken. Dat is een verwon- ding die we vaak zien bij aangereden kat- ten of katten die van grote hoogte vallen. De tong is door een bloedingstorting twee keer zo dik geworden. Ook haar bovenkaak is gebroken in het midden en het gehe- melte is gescheurd van voor naar achteren. Hierdoor ontstaat dan een verbinding naar de neusholte. De linkerhelft van de boven- kaak kon bewegen ten opzichte van de rest van de schedel en er is een flinke kneuzing rondom het linker oog. Dit is dan ook de reden dat het linker oog wat uitpuilt en de oogleden niet goed kunnen sluiten maar half open staan. Vandaar dat halve oog. En ze is vanmorgen geopereerd lees ik. Van- daar de slaperige blik.

Mijn collega heeft vanmorgen onder nar- cose geprobeerd het zwaar toegetakelde kattenkoppie van Puma weer in de oor- spronkelijke staat terug te toveren. Dat is vaak ontzettend lastig door alle bloed- uitstortingen en zwellingen. Maar het lijkt goed gelukt te zijn. Althans technisch ge- zien. De kaken zijn door middel van beu- geltjes in de juiste stand gefixeerd en het gehemelte is gehecht zodat de neusholte weer van de bek gescheiden wordt. Al- leen de pijn van de kneuzingen en breuken heeft natuurlijk tijd nodig. De komende tijd zal geen pretje worden voor Puma. Vooral niet met eten.

Verder vertelt mijn collega me dat de eigen- naren ook nog afstand van de arme Puma willen doen. Puma kon niet goed opschie- ten met de andere katten in huis en leefde voornamelijk buiten. Nu de behandeling van Puma na de aanrijding voor onvoor- ziene kosten zorgde en de verzorging na de operatie bovendien veel inzet van de eigenaren zou vergen besloten ze afstand van Puma te doen. Natuurlijk mogen we daar geen oordeel over vellen als we de persoonlijke omstandigheden van de eigenaren niet kennen maar zuur vinden we het in onze praktijk wel. Voor Puma, die als hulpeloze gewonde kat er niet om ge- vraagd heeft na haar revalidatie ook nog van huis te moeten veranderen maar ook voor onze praktijk die andermaal opdraait voor de kosten, want dit komt helaas meer- dere malen per jaar voor.

Ik kijk weer naar het anderhalve oog. En luister naar het gereutel en gesnotter dat ontstaan is door zwellingen en geronnen bloed. Het halve oog staart dof en ellendig voor zich uit maar het andere oog kijkt me even heel helder aan. En ik zal het me wel verbeelden want ik bezit een behoorlijk rijke fantasie, maar ik lijk warempel even het oog van een echte poema te zien, vól overlevingsdrang. Dit is een kat! Van alle patiënten die ik behandel heb ik het diep-

ste respect voor gewonde katten. Die ge- ven zich niet zomaar gewonnen. Die gaan nooit bij de pakken neerzitten. Die probe- ren te overleven. Al kost het een poot of een oog. We gaan met ons team Puma door deze vervelende tijd slepen en een lieve eigenaar zoeken want dat verdient ze. Werk aan de winkel!

De dagen die erop volgen krijgt Puma pijn- stillers, antibiotica, vocht, zwellingsremmers en oogzalf toegediend. Zelfstandig eten is onmogelijk voor haar en dus krijgt ze met een spuitje sterk geconcentreerd voer toe- gediend via de zijkant van haar bek, aan de kant die het minst gewond is. De eerste voerrondes gaan met veel tegenzin. Puma krijgt de maximale hoeveelheid pijnstilling maar toch is de bek nog wel erg gevoelig. Het slikken gaat nog lastig waardoor er ook weer eten terug komt. Na elke voerronde wordt de bek voorzichtig gespoeld met water zodat de wonden een beetje schoon blijven. We stellen een schema op voor het voer en de medicatie zodat alle collega's precies weten wanneer en hoeveel Puma van alles nodig heeft.

En dan wordt het weekend. In het weekend zijn we gesloten en worden de opnames verzorgd door één dierenarts. En dat ben ik dat weekend. Dus ga ik die zaterdag een aantal keer naar de praktijk en vertel thuis dat ik weer even "de poema ga voer- ren". In de loop van de middag krijg ik een sms'je van Cindy, onze assistente. Ze is erg benieuwd hoe het vandaag gaat met Puma en biedt aan zondag ook een voerronde te gaan doen omdat ze het zo'n dankbaar werkje vindt bij Puma. Dat anderhalve oog van Puma heeft dus ons hele team verleid! Van de stoere poema Puma is de over- levingsdrang volop aanwezig maar verder blijkt deze sneeuw witte poes eveneens te lijden aan het majesteits- syndroom! Want hoewel niet op de voer- en medicatielijst te vinden krijgt Prinses Puma van elke dierenarts en

assistente en niet te vergeten de stagiaire in onze praktijk een overdosis aan **TLC** (*Tender Loving Care*) toegediend en blij- ken zelfs de beginselen van een verslaving zichtbaar te worden... Ook wordt Puma een aantal keer per dag geholpen met haar kattenwasje. Met een nat doekje wordt ze overal geaaid en dat doet het anderhalve oog zeer tevreden sluiten.

Na dat weekend ging Puma snel vooruit. We hadden er al een vermoeden van tot- dat we haar op heterdaad betrapten: Puma kon wel degelijk zelfstandig zacht voer uit haar voerbakje eten. Dat deed ze echter alleen stiekem omdat ze het hele voer- ritueel met overdosis aandacht maar al te fijn vond. Na tien dagen hebben we Puma "ontslagen" en verhuisde ze naar Stichting Zwerfdier in Alkmaar. Ze had niet langer medische zorg nodig en kon zich prima redden. Haar linker oog zou wel blind blij- ven en na een aantal weken moesten de beugeltjes op de praktijk onder narcose worden verwijderd.

Binnen no time had Puma ook alle vrijwil- ligers van het asiel om haar sneeuw witte pinkje gewonden en werd ze ruimschoots in haar behoefte aan aandacht voorzien. Ze werd door iedereen vertroeteld en pro- moveerde zelfs tot Kerstkat want ze bleek een inspiratiebron te zijn voor een mooi kerstverhaal inclusief witte kerstfotorepor- tage. Op Facebook van onze praktijk en van Stichting Zwerfdier had ze veel fans. Nog voordat het profiel van Puma op de website van het asiel stond was ze al be- sproken.

Na vier weken is Puma bij ons van haar beugeltjes verlost en nog een maand la- ter heeft ze een eigen mandje gevonden bij een nieuwe eigenaresse samen met een andere kat uit het asiel waar ze dikke maatjes mee werd. Ze spelen veel sa- men en wassen elkaar. Ze eet weer harde brokjes en moet zelfs een beetje aan haar slanke lijn gaan denken. Ze is omgedoopt tot Putih, dat is Indonesisch voor wit. Een goede afloop, dankzij zoveel mensen die hun steentje wilden bijdragen. **Van poema Puma tot Prinses Putih**; het was bijna de ti- tel van dit verhaal geworden maar ik wilde hem bewaren voor dit mooie einde!

